

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 12 czerwca 2019 r.

DIH-1.709.29.2019.BP

DECYZJA DIH-1/42/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji nr 2/KC-ŻG/2019 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Łodzi z dnia 4 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.21.2019), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 39 000 zł (słownie: trzydzieści dziewięć tysięcy złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 10 stycznia 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Łodzi, zwany dalej również „*Łódzkim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 15 stycznia 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 24 - 25 stycznia 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Łódzkiego WIIH, w sklepie „Biedronka” mieszczącym się w Konstancynie Łódzkim przy ul. Łaskiej 12, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 110 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- 1) brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 3 partii artykułów spożywczych, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, tj.:
 - soku pomidorowego „Fortuna” o objętości 0,3 l,
 - soku „Kubuś” 100% mix o objętości 0,2 l,

- kawy mielonej „Fort” o masie 500 g,
- 2) brak uwidoczniionych cen i cen jednostkowych w przypadku 10 partii artykułów spożywczych, których ilość nominalna jest inna niż 1 l/kg, 100 ml/g, tj.:
- wafelków z kremowym nadzieniem i całymi orzechami laskowymi zatopionych w mlecznej czekoladzie, posypanych kruszonymi orzechami laskowymi „Ferrero Rocher” o masie 200 g,
 - marchewki z groszkiem i kukurydzą „Nasza Spiżarnia” o masie 700 g,
 - ogórków kanapkowych, konserwowych w plastrach „Nasza Spiżarnia” o masie netto po odsączeniu 360 g,
 - makaronu 4-jajecznego z Ludwina „Polmak” o masie 250 g,
 - serka twarogowego z chrzanem „Almette” o masie 150 g,
 - serka twarogowego z ziołami „Almette” o masie 150 g,
 - serka twarogowego śmietankowego „Almette” o masie 150 g,
 - serka twarogowego z pomidorami „Almette” o masie 150 g,
 - serka twarogowego ze szczypiorkiem i cebulą „Almette” o masie 150 g,
 - serka twarogowego jogurtowego „Almette” o masie 150 g,
- co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 w zw. z § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.
- 3) uwidocznienie ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości tj.
- w stosunku do 6 partii artykułów spożywczych występowały różnice pomiędzy ceną na wywieszce a ceną zakodowaną w kasie,
 - w stosunku do 3 partii artykułów spożywczych wywieszka cenowa zawierała nieprawidłowo wyliczoną cenę jednostkową.

W związku z ustaleniami kontroli, zażądano:

- uwidocznienia w miejscu sprzedaży informacji o cenach i cenach jednostkowych dla oferowanych w sprzedaży towarów,
- uwidocznienia w miejscu sprzedaży cen zgodnie z zakodowanymi w kasie,
- umieszczenia na wywieszkach cenowych prawidłowo wyliczonych cen jednostkowych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 25 stycznia 2019 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.21.2019).

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji Łódzkiego WIIH wynika, że w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy, organ ujawnił pięć przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 7 lutego 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych dla 4 asortymentów środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz ceny sprzedaży dla 1 środka spożywczego w opakowaniu jednostkowym – decyzją nr 5/KC-ŻG/2018 z dnia 9 kwietnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 24.000 zł,
- 2) 14 lutego 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych dla 3 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 6 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych – decyzją nr 7/KC-ŻG/2018 z dnia 8 czerwca 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 27.000 zł,

- 3) 27 kwietnia 2018 r. – stwierdzono brak cen i cen jednostkowych dla 20 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz cen jednostkowych dla 9 środków spożywczych sprzedawanych luzem bądź w opakowaniach o zmiennej masie – decyzją nr 12/KC-ŻG/2018 z dnia 8 października 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,
- 4) 17 lipca 2018 r. – stwierdzono brak cen jednostkowych dla 11 środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych – decyzją nr 16/KC-ŻG/2018 z dnia 22 listopada 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 33.000 zł,
- 5) 10 września 2018 r. – stwierdzono brak cen dla 12 artykułów przemysłowych – decyzją nr PU.KPC.6.2018 z dnia 31 grudnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 36.000 zł,

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 5 marca 2019 r., Łódzki WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej, z tytułu kolejnego – szóstego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „*k.p.a.*”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 4 kwietnia 2019 r. (sygnatura: ŻG.8361.21.2019), Łódzki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 39.000,00 zł (słownie: trzydzieści dziewięć tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu szóstego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana przez Stronę w dniu 8 kwietnia 2019 r.

Pismem z 15 kwietnia 2019 r., (data stempla 15 kwietnia 2019 r.) Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- uchylenie jej w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia ewentualnie
- wymierzenie kary w wysokości dolnej granicy zagrożenia.

Skarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 77 *k.p.a.*, poprzez nieustalenie istotnych okoliczności mających znaczenie przy wysokości wymierzonej przez organ pierwszej instancji kary pieniężnej;
- 2) art. 81 *k.p.a.*, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów ustalając, że skarżąca dokonała istotnego naruszenia obowiązków przedsiębiorcy wynikającego z ustawy o informowaniu o cenach
- 3) art. 6 ust. ustawy o informowaniu o cenach poprzez wymierzenie przez Organ pierwszej instancji rażąco niewspółmiernie wysokiej kary pieniężnej;
- 4) art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie, że niewykonanie przez przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 4

wskazanej ustawy uzasadnia nałożenie kary w blisko najwyższej wysokości tj. 39.000zł.

Pismem z 17 maja 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych łącznie 13 asortymentów produktów spośród 110 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Łódzki

WIIIH, szóstym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Łódzki WIIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 39.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji, strona w pierwszej kolejności zarzuciła, że stwierdzone uchybienie dotyczy tylko jednego skontrolowanego sklepu, a nie całej sieci placówek handlowych. Dodatkowo, stwierdzone uchybienia zostały usunięte.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, organ zwraca uwagę, że brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do naruszenia, którego dopuszcza się przedsiębiorca. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tym przepisie. Kontrolowany sklep nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów w/w ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej.

Podobnie nie sposób zgodzić się z argumentem o usunięciu stwierdzonych uchybień. Wprawdzie z akt sprawy wynika, że Strona podjęła kroki mające na celu usunięcie stwierdzonych uchybień, niemniej ustawa o informowaniu o cenach nie przewiduje, aby zastosowanie się do zaleceń pokontrolnych uwalniało Stronę od odpowiedzialności za powstałe naruszenie.

Biorąc powyższe pod uwagę, podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny.

Kolejny zarzut podniesiony przez Stronę dotyczy wykroczenia przez organ poza uznanie administracyjne przy ustalaniu wysokości nakładanej kary. Strona zarzuca organowi bezpodstawność i dowolność twierdząc, że kara bliska maksymalnej wysokości powinna być wymierzana jedynie w bardzo poważnych przypadkach, powołując się w tym względzie na „Wyjaśnienia w sprawie ustalenia wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług”. Dla uzasadnienia swojego stanowiska Strona powołuje się praktykę organu pierwszej instancji w zakresie wysokości nakładanych kar, tj.:

- decyzją z dnia 7 lutego 2018 r. nałożono karę w wysokości 24.000 zł za naruszenie polegające na braku cen i cen jednostkowych dla 4 asortymentów środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz ceny dla 1 środka spożywczego w opakowaniu jednostkowym,
- decyzją z dnia 14 lutego 2018 r. nałożono karę w wysokości 27.000 zł za naruszenie polegające na braku cen i cen jednostkowych dla 3 asortymentów środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych oraz ceny jednostkowej dla 6 asortymentów środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych.

Ponadto, Strona podnosi, że uchybienia stwierdzono jedynie w przypadku 13 artykułów na około 3000 różnych indeksów, co stanowi zaledwie 0,4% produktów znajdujących się w sprzedaży – zdaniem Strony, powyższego uchybienia nie można uznać za naruszenie istotne.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, organ przede wszystkim zwraca uwagę, że wszelkie przesłanki wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasowa działalność przedsiębiorcy oraz

wielkość jego obrotów i przychodu, zostały rozpatrzone szczegółowo w treści zaskarżonej decyzji, o czym bezsprzecznie świadczy jej uzasadnienie. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”¹, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

W przypadku przesłanki stopnia naruszenia obowiązków, przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nie sposób więc uznać, iż brak uwidocznienia cen bądź cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru. W ocenie Prezesa UOKiK odniesienie przez stronę liczby zakwestionowanych w toku kontroli partii towarów, z uwagi na naruszenie przepisów o uwidacznianiu cen, do całej oferty będącej w sprzedaży, zamiast do liczby partii skontrolowanych i następnie, twierdzenie na tej podstawie o znikomej liczbie (0,4 %) produktów dotkniętych przedmiotowym naruszeniem, jest nieobiektywne. Należy zauważyć, że zgodnie z materiałem dowodowym zgromadzonym przez Łódzkiego WIIH, na wybrane losowo 110 asortymentów towarów, uchybienia w zakresie uwidaczniania cen stwierdzono w przypadku 13, co stanowiło 11,8 % liczby asortymentów towarów jakie zostały poddane kontroli.

Kolejną przesłanką wskazaną w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy bieżącą kontrolę, po raz szósty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdzone nieprawidłowości nie były jednorazowym przypadkiem naruszenia przez stronę przepisów o uwidacznianiu cen i nie miały miejsca tylko w kontrolowanej placówce. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich ww. przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli, a w przypadku przedmiotowej kontroli w zawiadomieniu wskazano również adres placówki wytypowanej do kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Prezes UOKiK zauważa ponadto, że ustawa o informowaniu o cenach w art. 6 ust. 2 wyraźnie stanowi, że jeżeli przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od stwierdzenia przez

¹ dyrektywa 98/6/WE została wdrożona do polskiego prawodawstwa przepisami ustawy o informowaniu o cenach

organ pierwszego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen dopuści się tego naruszenia co najmniej trzykrotnie, organ nakłada na niego karę pieniężną do wysokości 40.000 zł. W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że strona naruszyła ustawowe obowiązki sześciokrotnie w różnych placówkach do niej należących. Co więcej, należy zwrócić uwagę, iż niezależnie od uchybień, będących przedmiotem postępowania zakończonych zaskarżoną decyzją, w toku postępowania kontrolnego stwierdzono również inne uchybienia popełnione przez przedsiębiorcę w zakresie informowania o cenach, tj.

- rozbieżności pomiędzy cenami na wywieszce a cenami zakodowanymi w kasie w odniesieniu do 6 artykułów, w tym w 4 przypadkach ceny rejestrowane w kasie były wyższe niż uwidocznione przy towarze,

- nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych na wywieszce w odniesieniu do 3 artykułów.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Łódzki WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii pozostałych przedsiębiorców, w myśl ustawy Prawo przedsiębiorców.

Zdaniem organu drugiej instancji, Łódzki WIIH prawidłowo zbadał przesłanki wymiaru kary, które przemawiają za wymierzeniem kary w wysokości przewidzianej w zaskarżonej decyzji.

Jako uzasadnienie dla podniesionych zarzutów, strona podniosła również argument, że naruszenie było krótkotrwałe i niezamierzone. W tej kwestii organ zwraca uwagę, że przesłanką wymierzenia kary administracyjnej jest sam fakt naruszenia obowiązku – nie mają więc w tym wypadku znaczenia kwestie powoływane przez stronę tj. umyślność czynu czy też jego krótkotrwałość. Wręcz przeciwnie, sam fakt naruszenia obowiązku rodzi konieczność wymierzenia przez organ administracyjny sankcji, przy czym należy zauważyć, iż takie rozwiązania jak odstąpienie od wymierzenia kary czy też ulgi w wykonaniu kary mają charakter wyjątkowy – w przypadku przedmiotowej sprawy, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary.

Zdaniem organu, nie zasługuje również na uwzględnienie argument strony, iż wpływ na znikomość naruszenia ma fakt opatrzenia sprzedawanych towarów kodem kreskowym. Organ stoi na stanowisku, że umożliwienie konsumentom zapoznania się z cenami za pomocą czytnika nie stanowi realizacji obowiązku zamieszczania cen i cen jednostkowych. Regulacja zawarta w art. 4 ust. 1 ww. ustawy ma na celu umożliwienie konsumentowi natychmiastowe uzyskanie informacji o cenie nabywanego towaru. Tymczasem czytnik cen takiej „natychmiastowości” nie zapewnia, co potwierdza również orzecznictwo sądowe (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 05 grudnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 634/18).

W przypadku zaś przywołanego przez stronę dokumentu UOKiK „Wyjaśnienia w sprawie ustalenia wysokości kar pieniężnych za naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług” to przede wszystkim należy podkreślić, iż dokument ten jako wyjaśnienia nie ma charakteru prawnie wiążącego, zawiera jednak wytyczne jakie powinny być brane pod uwagę przez organ przy wymierzeniu kary: *„Celem regulacji w zakresie informowania o cenach jest poprawa ochrony konsumenta oraz zdrowa konkurencja między przedsiębiorcami i produktami (motyw I dyrektywy 98/6/WE). W związku z powyższym, w toku postępowania w sprawach dotyczących nałożenia kary pieniężnej,*

powinny być uwzględniane te podstawowe założenia a nie, na przykład koszty prowadzenia działalności gospodarczej.” Tym samym, nie sposób zgodzić się ze stroną, iż postępowanie prowadzone przez Łódzkiego WIIH, stało w sprzeczności z wytycznymi zawartymi w tym dokumencie.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 39 000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 64a, art. 64c § 1 oraz § 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302); § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz

szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Łagodzińska

Otrzymują:

1. [...] pełnomocnik
Jerónimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Łodzi
3. a/a